

Yeşaya, sekizinci bölüm

I. Yahuda ile ilgili peygamberlikler (1-12)

- A. Tanrı'nın Yahuda'ya karşı davası (1:1-31)
- B. Son günlerle ilgili vaatler (2:1-4)
- C. Kutsamadan önceki sıkıdüzen (2:5-2:22)
- Ç. Sıkıdüzenin sürmesi (3:1-4:1)
- D. Sıkıdüzenin ortasında ümit (4:2-6)
- E. Tanrı bağının türküsü (5:1-7)
- F. «Vay»lar (5:8-23)
- G. «Vay»ların temel kaynağı ve cezası (5:24-30)
- Ğ. Yeşaya'nın görmesi (6:1-13)
- H. Tanrı'nın belirtisi (7:1-25)

I. Asur'un saldırısıyla ilgili bir peygamberlik (8:1-22)

- 1. Maher-şalal-haş-baz adı, düşmanın saldıracağını bildirir (8:1-4).
 - a. Yahudalılar'ın hayran kaldığı düşman, onlara saldıracaktı (8:5-8).
 - b. Düşmanın yengisi kesindi (8:9-10).
- 2. Tanrı bağlısı saldırı sırasında sıkılmasın (8:11-22).
 - a. Tanrı bağlısına yönelik vaatler
 - 1). Esenlik (8:12-13)
 - 2). Tanrı'nın koruması (8:14)
 - 3). Tanrı Sözü'nün sarsılmazlığından doğan güvenlik (8:16,17)
 - b. Tanrı bağlısı olmayana yönelik sözler
 - 1). Tanrı'nın sunduğu yardımı geri çeviren sürçecekti (8:14,15).
 - 2). Telaşlanıp cincilere başvurmaları yanlıştı (8:19).
 - 3). Sıkıntı ağırlaşınca krallarıyla Tanrı'ya lanet edeceklerdi (8:21).
 - 4). Koyu karanlığa sürüleceklerdi (8:22).

Sekizinci bölüm, yedinci bölümdeki konuyu sürdürmektedir. Ne var ki, bu iki bölüm art arda yazılmadı. Buna göre, bildirilen bu peygamberliğin gerçekleşmesi daha kısa zamanda oldu. 8:3,4,17,21,22 ayetlerinin; 7:4,8,16,22 ayetlerinden çok daha yakın bir zamana ilişkin olduğu görülür.

8:1 Kendine büyük bir tahta al ve ... yaz: Bu peygamberlik önceden yazılacak, çok kişi tarafından okunacak ve Yahuda'nın belgelerinde bir tanıklık olarak korunacaktı. Böylece, gerçekleştiğinde bunun Tanrı bildirisi olduğuna kimse kuşku duymayacak ve karşı gelmeyecek (Yuhanna 14:29).

insan kalemiyle: Tanrı insanlara ilettiği bildiriye, meleklerin anlaşılmaz sözleri ya da insanların güzel ama zor okunur yazı sanatlarıyla değil, çok belirgin söz ve örneklerle açıklar (1. Korintliler 14:19). «İnsan» için kullanılan İbranice enosh sözcüğü, soylu değil, sıradan birisi anlamına gelir. Yeşaya'nın yazacağı peygamberlik o denli kolay anlaşılacaktı ki, eğitimi çok az olan kişiler bile onu kavrayabilecekti. Halkın bu bildiriye okuması için sözü edilen levha bir yere asılmış olabilir (30:8).

Maher-şalal-haş-baz: «Maher-şalal-haş-baz» anlatılacak konunun başlığıdır. «Çapul koşuyor, yağma tez yürüyor» anlamındaki bu parola, tüm konuyu bir cümlede özetler. Kişinin Tanrı Sözü'nü okurken Kutsal Yazı'daki paragrafların, bölümlerin özetini veren kısa bir başlık ya da anahtar sözcüğü bulup yazması yararlıdır. Böylece ilgisini daha güçlü bir biçimde yoğunlaştırır, parçanın anlamını daha iyi kavrar, edindiği bilgiyi de aklında daha uzun zaman tutar.

8:2 sadık şahitler: Tanrı, bildirisinin «ustalıkla düzenlenmiş masallar» (2. Petrus 1:16) ya da sahte peygamberlik olarak anlaşılmaması için titizlikle önlem alır. Burada iki tanık seçilir. Neden iki tanık? Çünkü Yasa'ya göre iki ya da üç «tanığın sözüyle bir şey sabit olacaktır» (Tesniye 19:15).

Çeşitli yollarla Tanrı'ya tanıklık edilir. Örneğin,

1. İstemeyerek tanıklık etmek: Uriya'nın yaşamına bakınca (aşağıdaki notu inceleyin) onun gönülsüz bir tanık olduğu görülebilir. Yahuda İskariot da Mesih İsa'nın ciddi bir izleyicisi olarak O'nu yüceltmiyordu.
2. Bilmeyerek tanıklık etmek: Yeşaya'nın çocukları bilmeyerek Tanrı'ya tanıklık ediyorlardı (7:3 ve 8:3'le ilgili notlara bakın). Mesih inanlısı da bilinçli olarak tanıklık etmediğinde bile söylediği sözlerle, sevinçli tutumu ya da verdiği emekle karşısındaki kişiye etkili bir biçimde Tanrı'yı anımsatır (Matta 25:37-40).
3. Bilerek ve isteyerek tanıklık etmek: Tanrı çağrısına (Matta 28:19,20) evet diyen, tanıklık ederken şu noktaları önemser:
 - a. Dinleyicilerinin kavrama yeteneklerine göre müjdeyi iletir (Efesliler 4:29).
 - b. İsteddiği sonuçları görmese de, çağrısından vazgeçmez (Galatyalılar 6:9).
 - c. Sağladığı iyiliğe ilişkin kötü sözler söylenmesin diye elinden geldiğince önlem alır, bilgelikle davranır (Romalılar 14:16).

Yeşaya'nın Tanrı'dan aldığı habere tanıklık edecek kişilerden biri, rahip Uriya'ydı. Düşük nitelikliydi; gelecekte Kral Ahaz için yalancı tanrılara tapınanların sunağına benzer bir sunak yapacaktı (2. Krallar 16:10,11). Yüce Tanrı'nın rahibi, kralın sözde ruhsal öğütçüsüydü. Ahaz'ı Tanrı'ya yöneltmesi gerekirken, kralın sapık isteklerini yerine getirdi. Uriya bu tür bir özyapıya sahip olduğuna göre, Yeşaya'nın bildirdiği peygamberlik gerçekleşince onu doğrulamaktan büyük zevk almayacaktı. Ama tanık olarak onu yalanlamak için de neden bulamayacaktı. Tanrı yanlısı

olmak istememesine karşın tüm kanıtlar, Uriya'yı peygamberliğin Tanrı'dan olduğunu onaylamaya zorlayacaktı.

Öbür tanık Zekarya'ydı. Büyük olasılıkla Zekarya, Kral Ahaz'ın eşi, Abi'nin (Abiya'nın) babasıydı (2. Krallar 18:2; 2. Tarihler 29:1). İki belirli tanığın adlarının verilmesi, bu kanıtı güçlendirir. «İki tanık ama acaba kim?» ya da «Bu Yeşaya'nın uydurduğu bir yalan mı?» gibi tartışmaları başlamadan durdururdu.

8:3 nebiye: Nebiye sözcüğü «kadın peygamber» anlamına gelir. Buna benzer unvanlar, önemli adamların eşlerine, kız kardeşlerine ve kızlarına veriliyordu. Yeşaya'nın eşinin peygamber olması gerekmiyordu. Musa'nın ablasına da «nebiye» unvanı verilmişti (Çıkış 15:20) ama peygamber olarak görevlendirildiğine ilişkin bir kanıt yoktur.

Adını Maher-şalal-haş-baz koy: Ağabeyi gibi bu çocuk da adıyla vaaz verecekti. Yalnız ağabeyinin adı lütuf bildiriyordu: Bir bakiye (kalıntı) dönecek. Tanrı'nın bu bildirisinde (7:14'te olduğu gibi) zor anlaşılan hiçbir yan yoktu. Maher-şalal-haş-baz'ın adı, Tanrı'nın Şam'la Samiriye için uygulayacağı yargıyı bildiriyordu. Bununla birlikte yargının yakın olacağı belliydi; çünkü çocuk anne baba demeyi öğrenmeden önce peygamberlik gerçekleşecekti. İsrail'in sürgün edilişlerinden biri de, bir iki yıl sonra Tiglat-pileser'in eliyle oldu (7:8,9'la ilgili nota bakın). Çiviyazılarında Tiglat-pileser'in Bet-Omri'nin halkını ve mallarını Asur'a sürdüğü, bundan sonra da üzerlerine Hoşea'yı kral olarak atadığı ve yıllık vergilerini iki talant altın ile bin talant gümüş olarak saptadığı kaydedilir.

8:4 Şam'ın zenginliği: Suriye kıyılarından Tamar'a (Tüdmür'e), Nineve'ye ve Babil'e giden ticaret yolu, Şam'ın içinden geçiyordu. Bu nedenle kent çok zengindi (1 Krallar 15:18). Örneğin, Kral Benhadad'ın sarayları çok ünlüydü (Yeremya 49:27; Amos 1:4).

Samiriye'nin çapul malı ... götürülecek: (7:8,9; 8:3'le ilgili notlara bakın).

8:6 sessizce akan Şiloah sularını hor gördüler: İsrail'in yanlıgısı, görünene özenip de görünmeyenin değerini bilmemektir. Suriye'nin ve Asur'un bol akan, gürültülü ırmaklarına bakarak, «sessizce akan Şiloah suları» İsraililer'in gözüne birkaç damla gibi göründü. Ama Şiloah sularını Tanrı sağlamıştı. Gücünü yitirmiş olan İsrail ülkesi için onun damlalarında sağlık vardı. Bunun değerini hor gören İsrail, Suriye'ye bağlandı; Yahuda ise Asur'un yardımına sığındı.

Tarih boyunca Tanrı'nın sunduğu kurtuluş planı («Şiloah suları») birçok kez yetersiz görüldü. Bu «yetersiz» görülen kurtuluş olaylarına birkaç örnek şunlardır:

1. Tanrı'nın yargılamak üzere bulunduğu bütün dünya, Nuh'la alay etti, gemiye girme çağrısını reddetti. Böylece tek kurtuluş olanağını geri çevirdi (Tekvin 7:1,7).
2. Yusuf, ağabeyleri tarafından uşak olarak Mısır'a satıldı. Yusuf, Tanrı'nın ona Mısır'da sağladığı olanaklarla tüm ailesini kıtlıktan kurtarabildi (Tekvin 50:20).
3. Musa, kendisine karşı duran Firavun'un önüne çıktı, İsraililer'in özgür bırakılmasını rica etti (Çıkış 7:1 [-12:51]).
4. İsraililer, kendilerinden çok sayıda olan Kenanlılar'ın ülkesini ele geçirdi (Yeşu 24:11,13).
5. Genç çoban Davut, dev adam Golyat'ı kuş avladığı sapanla attığı bir taşla yendi (1. Samuel 17:49).
6. İlyas peygamber, Baal'ın 450 kahinine meydan okudu (1. Krallar 18:20-40).

Aynı «zayıflık» şunlarda da görünür:

1. Yahudiler'in bağınazlığına ve Romalılar'ın ordularına karşın Mesih'in müjdesi yayıldı (Haberciler'in İşleri 17:6).
2. Kimse kendi istemine karşın tanrısal gerçekleri kabul etmeye zorlanmaz. Yine de kendilerini Tanrı'ya teslim edenler çoktur (Tekvin 12:1-4; Eyup 1:8; Daniel 3:13-18; 6:4-16).
3. Kutsal sevgi, tüm karşı duranlara karşın söndürülemedi (Romalılar 8:38-39).
4. Her engeli yenen Tanrı, vaatlerini gerçekleştirdi ve gerçekleştirmektedir (Matta 5:18).

Retsin ve Remalya'nın oğluyla seviniyorlar: Yahuda halkının içinde İsrail tarafını tutan, düşmanları Retsin ile Pekah yanlısı vatan hainleri vardı. Yahuda'nın kimi vatandaşları, Asur gibi güçlü bir egemenliğe ya da İsrail ve Suriye gibi komşu ülkelere saldırmaya özeniyordu. Kendi ülkelerinin zayıflığını, küçüklüğünü ve sınırlarının genişlememesini hor görmekteydiler. Üstelik peygamberler aracılığıyla Tanrı'nın sakin, ince bir sesle (1. Krallar 19:12) konuşmasını beğenmediler. Kısacası, burada sözü edilen «sessizce akan Şiloah suları»ndan tiksinemeleri, onları Retsin ve Pekah'dan hoşlanmaya sürükledi.

8:7 İrmak: Fırat Irmağı (7:20)

Rab, Irmağın kuvvetli ve bol sularını, Asur kralını ve onun bütün izzetini şimdi onların üzerine çıkarıyor: Yahuda'nın kimi vatandaşları gürleyen suların sesine ve Asur'un yüceliğine (10:12,16,18) hayran kaldılar. Bu nedenle Tanrı da onlara, Asur'un yiğitliğini bol bol tatma olanağı sağlayacaktı. Güçlü görünenlerle övünenler ne denli aptaldır! Çünkü tunç bilekçiler, kendilerini övenleri de sömürecekti (Yakup 2:2-4,6).

8:7,8 Asur'un bol suları yataklarından yükselecek, kıyılarından taşacak, Yahuda'yı basacaktı. Bu peygamberliğin, Tiglat-pileser'in mi yoksa ondan sonra gelen bir kralın zamanında mı tamamlandığı kesin değildir. Tiglat-pileser'in çiviyazılarına göre onun ordularının Yahuda'dan geçtiği sanılmaktadır. Yahuda'ya girdiğinde Asur orduları o denli az direnmeyle karşılaşacaklardı ki, bir geziye çıkmış gibi olacaklardı.

boynuna kadar varacak: Asur orduları, sel suları gibi Yahuda'nın boynuna, yani Yerusaleml'e kadar ilerleyecekti (Mezmun 69:1-2). Ne var ki Asur'un saldırıları, Yahuda'yı tümünden yıkıma uğratmayacaktı. Onu büsbütün boğmayacaktı. Yalnız boynuna kadar gelecekti; çünkü Yahuda'yı yıkmak Babil'e bırakılmıştı (2. Krallar 25; 2. Tarihler 36:5-21; Yeremya 39; 52).

kanatlarının gerilmesi senin memleketinin genişliğini dolduracak: Yeşaya Asur'u, ilkin yataklarından taşan bir ırmağa benzetti. Sonra bu benzetmeyi bir başkasıyla güçlendirdi: Sel olmuş suları, kanatlarını gererek tüm bölgeyi kaplayabilen, kocaman bir kuşa benzetti. Ülke üzerine kanatlarını germiş, av bekleyen, saldırgan, elinden kurtulmaz bu yırtıcı kuşun karşısında Tanrı güçsüz mü kalır?

senin memleketin ... ey İmanuel: Bu ülke, İmanuelin'dir (7:14'le ilgili notlara bakın). Doğacağı, büyüyeceği, öğreteceği ve günahlılar için öleceği ülkedir. Asur kralının gururlu bir biçimde saldırdığı bu ülkenin kralı İmanuel idi. Boğulmak üzere olanlara müjde! Kurtarıcı, ülkesini kurtarmak için araya girecekti. Mucize günleri gelecekti. Rab ve Kurtarıcı olan İmanuel'e övgüler olsun!

8:9 Ey kavimler: Yeşaya bir an için İsrail, Suriye ve Asur'u bir yana itti, bütün ülkelere yöneldi. Tanrı'nın yetkisine meydan okumayı düşünen bütün uluslara «Uğultu edin!» dedi. Neden uğultu etsinler? Çünkü yenilgileri kesindi.

Kuşanın ve kırılın, kuşanın ve kırılın: Bir şeyin iki kez yinelenmesi, onun önemini ve güvenilirliğini vurgular.

Hem «kuşanın» hem de «kırılın» diyerek Yeşaya ülkelere şu ikili haberi bildiriyordu: «Ordularınızı donatmak için bildiğiniz her şeyi titizlikle yapın, yine de yıkımınız kesindir».

8:10 Aranızda öğütleşin, ama hiçe çıkarılacak: Yahuda'ya saldırdıklarında ulusların alacağı yenilgi, hazırlıklarını özensiz yapmalarından kaynaklanmayacaktı. Tam tersine, bir yenilgiyi önlemek için en ince ayrıntıya dek özenle uğraşacaklardı. Savaş planlarının bozulmaz görünmesi, ulusların gururunu artıracaktı. Kendi hesaplarına göre başarısız olmaları olanaksızdı! Ne var ki, kime karşı savaştıklarına, kimin ülkesini elde etmeye kalktıklarına aldırış etmedikleri için yenilgiye uğratılacaklardı.

bir söz söyleyin ama durmayacak: (7:7'yle ilgili nota bakın).

çünkü Allah bizimledir: Ne güvenilir sözler! Bu nedenle, Tanrı'ya meydan okuyan bu ulusların gururu ayaklar altında ezilecekti.

İmmanuel, «Tanrı bizimledir», kendi ülkesine (8:8) karşı saldırıları bozguna uğratacaktı. «Tanrı bizden yana ise, kim bize karşı olabilir?» (Romalılar 8:31).

8:11 Rab, eli kuvvetle üzerimde iken, bana şöyle söyledi: Yeşaya'nın öğretmeni Tanrı'nın kendisiydi (Hezekiel 1:3; 3:14,22). Peygamber, Tanrı'dan öğrendiği gerçekleri topluma öğretiyordu. Bu, gerçeklerin doğruluğuna tanıklı (2. Korintliler 1:3,4; Romalılar 2:21). Birçok etkili öğretmen, öğrettiklerini önceden yaşamıştır.

Mesih inanlısının da Tanrı'nın gücüne büyük gereksinimi var! Öğretilmesi gereken konu ağır olabilir ya da inanlının katı tutumu kavrama yeteneğini engelleyebilir. Duruma göre öğretmen'in eli ağır basar. Ne var ki, bu ağırlık için övgü sunulmalı. Çünkü Tanrı bu yolla inanlıya sevgisini gösterir (Yeşaya 48:17; Mezmur 25:4,5,8,9,12; 32:8; 86:11; 94:11,12; 119:33,64,68; 143:10).

bu kavmin yolunda yürümeyi bana öğretip dedi: Bir insan çevresinden çok etkilenir. Tanrı Yeşaya'yı buna karşı uyarıyordu. Kimi Yahudiler, Asurlular'ın ülkeleri ele geçiren gücüne hayran kaldı (8:6), kimileri korkuya kapıldı (7:2). Ne var ki, Tanrı'dan öğrenen bireyin ruhsal görüşü hiçbir etkiyle bozulmamalıydı. Tanrı, Musa'nın döneminde «Kötülük için çokluğun peşinde olmayacaksınız» (Çıkış 23:2) diyerek İsrailiiler'i uyardı. Bu uyarı yalnız yalancı tanrılara tapınmaya karşı değildi. Tanrı bağlıları, O'nu tanımayanların ruhundan pay almamalı, temelsiz ümitlere bağlanmamalı, Tanrı'dan başka hiçbir varlık ya da nesneden korkmamalıdır.

Korku bulaşıcıdır. Bu yüzden tarihte, korkan askerlerin eve gönderildiği kaydedilir (Tesniye 20:8; Hakimler 7:3). Bir Mesih bağlısı, hem kendini hem de başkasını korkuya kapılmaktan korumalıdır. Korku ve çaresizlik içinde donup kalmak gerekmez! Sağa sola koşuşmak boşuna! Tanrı'yı bekleyen utandırılmayacaktır (8:17; 30:18; 40:31; 49:23b).

8:12 Bu kavmin fitne dediği her şeye siz fitne demeyin; onların korktuğundan korkmayın ve ondan yılmayın: Çevredekiler korkuya kapılınca, Mesih bağlısının da endişelenme eğilimi vardır. Bu korkuyu yenmek için bir inanlı, düşüncelerini Tanrı'nın gerçeğine tutsak kılmalıdır (Filipililer 4:8; 2. Korintliler 10:5; 1. Petrus 3:14,15a). Bu yolla korkudan kurtulmuş bir kişi, gerçeklere göz yummuş değildir. Çevresindekilerden de Tanrı'nın bakış açısını esirgememelidir. Örneğin, Yeremya Babil ordularına karşı durmanın, Tanrı açısından zararlı bir tepki olduğunu söyleyerek yüreklilik gösterdi. Bunu bildirdiği için tutuklandı ve idam yargısını giymek tehlikesine düştü. Buna karşın gerçeği topluluktan gizlemedi (Yeremya 19:14-20:2; 26:8,11).

8:13 Orduların Rabbi, takdis edeceğiniz O'dur: Bir Mesih inanlısı Tanrı'yı tüm ululuğu ve gücüyle düşünebilse, korkuyu bilmez (Nehemya 4:14; Luka 12:4,5; Yeşaya 51:12). Kutsanacak olan Tanrı'dır. Retsin ve Pekah'tan korkanlar [7:2], Tanrı'ya güvenmeyerek O'nu kutsamıyorlardı. O'na iman eden O'nu kutsar. Ufak bir noktada bile Tanrı isteminden ayrılmamaya özen gösteren O'nu kutsar. Hayranlık ve saygı içinde O'na hizmet eden, O'nu kutsar.

korktuğunuz [orduların Rabbi] olsun: Rab korkusu, iki gerçekten oluşur:

1. Tanrı tüm güce sahiptir.
«Gücü her şeye yeten Rab» (2. Korintliler 6:18).
2. Tanrı salt kutsaldır.
«Orduların Rabbi kutsaldır, kutsaldır, kutsaldır» (Yeşaya 6:3).

Süleyman'ın belirttiği gibi, Tanrı'dan korkmanın çok olumlu sonuçları vardır.

Rab korkusu:

1. Bilgelik edinmenin ilk adıımıdır.
«Hikmetin başlangıcı Rab korkusudur; emirlerini yapan her adamın iyi anlayışı vardır» (Mezmun 111:10)
2. İnsanı kötülük yapmaktan alıkoyar.
«İnsan Rab korkusuyla şerden ayrılır» (Süleyman'ın Meselleri 16:6).
3. Günaha karşı bir iğrenme duygusu uyandırır.
«Rab korkusu şerden nefret etmektir» (Süleyman'ın Meselleri 8:13).
4. Yaşamı [ruhsal] tehlikelerden korur.
«İnsan ölüm tuzaklarından ayrılın diye Rab korkusu hayat pınarıdır» (Süleyman'ın Meselleri 14:27).
5. İnsan korkusunu dışlar.
«Allah'a güvendim, korkmam; insan bana ne edebilir?» (Mezmun 56:11).
6. İnsanın erdemli özniteliklerini güçlendirir.
«Bu vaatler bizlerle ilgili olduğu içindir ki, sevgili arkadaşlar, kendimizi her tür beden ve ruh bozukluğundan arıtalım; Tanrı korkusuyla kutsallığı yetkinliğe eriştirelim» (2. Korintliler 7:1).
7. İnsanın Tanrı'ya saygıyla yaklaşmasını sağlar.
«Allah'ın evine gittiğin zaman, ayağını gözet; çünkü dinlemek için yaklaşmak akılsızlar kurbanını vermektten daha iyidir; çünkü kötülük yapmakta olduklarını bilmiyorlar. Ağzınla acele etme, ve Allah'ın önünde söz söylemeye yüreğin tez olmasın; çünkü Allah göklerde, ve sen yer üzerindesin; bunun için sözlerin az olsun» (Vaiz 5:1,2).

Yuhanna'nın yazılarından Rab korkusunun cennette devam ettiği öğrenilir (Vahiy 15:2-4; 19:5).

Tanrı'dan korkmanın olumlu etkisi yukarıda açıklandı. İnsan korkusunun tek bir iyi etkisi vardır: Kötülük yapmayı tasarlayan bazı kişileri engeller (Romalılar 13:4). Bundan başka, insan korkusu Kutsal Yazı'da yargılanır (35:4; 51:7; Yeremya 1:8; Hezekiel 3:9; Matta 10:28; Luka 12:4; 1. Petrus

3:14). «İnsan korkusu tuzak kurar; ama Rabbe güvenen emniyette olur» (Süleyman'ın Meselleri 29:25).

İnsanlardan korkan, çoğunlukla onların oluşturabileceği zarardan korkar. Örneğin, bir insan başkasının

1. Adını lekeyebilir.
2. Malını yitirebilir.
3. Bedenine zarar verebilir.
4. Sevdiği insanları tehlikeye sokabilir.

İnsan korkusu çok olumsuz sonuçlara yol açabilir:

1. Özyapısı zayıf olanlar, alay ve eziyetten kaçmak için kötülerin zararlı örneklerine uyar.
2. Topluluktaki zayıflar, gerçeği söylemenin doğuracağı sonuçlardan korktukları için kendilerini ezenleri suçlamaz. Yüreksizlik onların sürekli aşağılanmalarına neden olur.
3. Bazıları, yüreklerinde onayladıkları dürüstlüğü gizler, öğrendikleri kötülüğü alkışlar.
4. Bazıları, Tanrı'yı ve Mesih'i inkâr eder, önceden öğrendikleri inanca bağlanır.
5. Bazıları korkudan kendilerini, yürekten kabul etmedikleri bir inanca bağlıymış gibi gösterir.

takdis edeceğiniz, korktuğunuz, yıldığınız: Buradaki çoğul kullanımından Yeşaya'yla birlikte başkalarının da Tanrı'ya bağlı kaldığı anlaşılır (8:16).

8:14 O tapınak olacak: Kendini tapınak olarak tanıtan Tanrı, kutsal bir sığınaktır. O, Kendisine sığınanları huzuruna kabul eder, kutsar. Onları güvenlik içinde korur (Mezmur 90:1; 91:9). Örneğin, Eski Antlaşma'da Tanrı'nın seçtiklerinden tehlikede olan biri, tapınak-sığınaktaki sunağın boynuzlarına yapıştırdı (1. Krallar 1:50; 2:28). Yeni Antlaşma'da Tanrı'ya sığınan, kendini İsa Mesih'e teslim eder (Yuhanna 2:21; 6:37; 10:9). İsa Mesih'e iman ederek günahından bağışlanan bu kişi, diğer Mesih inanlılarıyla birlikte, Kutsal Ruh'un konutu, Tanrı'nın tapınağıdır (1. Korintliler 3:16,17; 6:19; Efesliler 2:21,22).

8:14,15 fakat: Tanrı kendisine sığınanlara tapınaktır. Ama... Ama sözcüğü, Tanrı'ya sığınmayanların bu sığınaktan yoksun olduğunu belirtir (Aşağıdaki, «tökez kayası»yla ilgili nota bakın).

İsrail'in iki evi: İsrail'in iki evi, Yahuda ve Samiriye olarak da bilinen İsrail'in iki krallığıydı.

İsrail'in iki evine sürçme taşı, tökez kayası ... kapan ve tuzak olacak: Tanrı İsrail'in iki evine avuntu verdi. Bundan yararlanacak yerde çoğunlukla O'na güveniyorlardı. Tanrı'nın sunduğu güvenlik, O'nun desteğini geri çevirenlerde ters bir etki oluşturdu: Onları dehşete düşürdü. Kutsal Söz'ün bir insanın yüreğindeki etkisi Söz'e bağlı değil, o insanın Söz'ü kabul etmesi ya da reddetmesine bağlıdır (Tesniye 11:26-28; Mezmur 18:25,26; Hezekiel 18:23,31,32; 33:11). «Mahvolanlar için ölüme götüren ölüm kokusu ... kurtulanlar için yaşama götüren yaşam kokusu» (2. Korintliler 2:16).

sürçme taşı: (28:16'yla ilgili nota bakın; Matta 21:44; Luka 20:18; Romalılar 9:33; 1. Petrus 2:8)

8:16 Şehadet ve şeriat: Bu peygamberlik, Tanrı'nın sunduğu avuntuya bir tanıklıktır, ama «ister kabul et, ister reddet» gibi bir seçenek içermez. Bu tanıklık aynı zamanda yasadır. Yasa'yı tutmayanın zarara uğrayacağı ve sıkıdüzen göreceği kuşkusuzdur. Yalnızca bu peygamberlik de değil, Kutsal Yazı'nın tümü hem tanıklıktır, hem de tutulması gereken buyruktur.

Bağla ve mühürle: Tanrı Sözü değiştirilmez; son ayrıntısına dek gerçekleşecektir (34:16; 40:8; Mezmur 119:89; Daniel 12:4,9; Matta 5:18; 24:35). Tanrı Sözü'ne hiçbir şey eklenmeyecektir, hiçbir söz de çıkarılmayacaktır (Vahiy 22:18,19; Tesniye 4:2; 12:32).

8:17 yüzünü gizleyen Rab: (54:8; 59:2; 64:7; Tesniye 31:16-18; 32:20; Mezmur 13:1; 27:9; 51:9,10; 69:17; 102:2; 143:7; Yeremya 33:5; Hezekiel 39:23,24,29; Mika 3:4)

Rabbi bekleyeceğim, O'na ümit bağlayacağım: Ümit kırıcı, korkutucu durumların karşısındayken bile Yeşaya, Tanrı'nın avuntusunu yaşıyordu (30:18; 64:4). Çabucak bir dilekle, bankamatikten para çeker gibi Tanrı'ya yaklaşmıyordu. Tam tersine, Ahaz'a verdiği öğüdü uygulayarak (7:4) dinginlik içinde Tanrı'yı bekliyordu. Sıkıntıda Yeşaya'nın dayanıklılığı Tanrı'ya güvenmekten kaynaklanacaktı. Onu örnek alana ne mutlu!

Tanrı'yı nasıl beklemek gerekir?

1. Sabırla (Mezmur 40:1; Yakup 1:4)
2. Güler yüzle (Efesliler 5:20; 6:6; Filipililer 4:4)
3. Güvenilir olmakla (1. Korintliler 4:2)
4. Duayla (Efesliler 5:17)

Yakup evinden yüzünü gizleyen Rab: Yakup evinin Tanrı'ya sırt çevirmesinin sonucu, Tanrı'nın da onlardan yüz çevirmesiydi (Tesniye 31:17; 32:20; Mezmur 66:18; Yeremya'nın Mersiyeleri 3:44). Yeşaya bu durumu ve buna bağlı acı sonuçları halka açıklamakla görevlendirildi. Bu bildiriye iletirken Yeşaya üzüntü duymadı mı? Bir peygamber, yargıyı bildirirken bunu büyük bir üzüntüyle yapardı (Matta 23:37). Tanrı'nın özyapısından pay almış bir peygamber, vaaz ettiği halkı sever. Örneğin Yeremya, boşu boşuna «ağlayan peygamber» diye adlandırılmadı (Yeremya 9:10; Yeremya'nın Mersiyeleri 1:16).

Eğer Tanrı yüzünü Mesih inanlısından saklamış gibi görünürse, inanlı bunun nedenini kendinde aramalıdır.

1. İlkın yaşamında bir günah var mı diye kendini yoklamalıdır. Davut'un dua ettiği gibi, «Ey Tanrı, beni dene, ve yüreğimi bil; beni imtihan et, ve düşüncelerimi bil; eğer bende kötülük yolu varsa bak, ve ebedi yolda bana rehber ol» diyerek dua etmeli (Mezmur 139:23,24). Eğer gerçekten günah işlediyse, onu hemen itiraf etmeli: «Günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı, günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır» (1. Yuhanna 1:9). Tanrı, günahını itiraf edeni bağışlar. Bilinen günahı (günahları) açıklayan birinin, bilinçli olarak işlemediği diğer günahları da aynı zamanda bağışlanır.
2. Bedensel bir rahatsızlığı varsa, karamsar düşünmeye eğilimli olabilir. Hastalığın yarattığı yorgunluk ya da ruhsal çöküntü, Tanrı'nın kendisinden uzaklaştığını düşünmesine yol açabilir. Oysa, yalnızca ruhsal algılama yeteneği hastalık nedeniyle kısa bir zaman için kısıtlanmıştır. Birinci notta açıklandığı gibi yaşamını yokladıktan sonra, bedeninin ruhsal işlevlerinde de önemli etkisi olduğunu unutmamalıdır. Bunu aklında tutarsa, «Tanrı bana karşı öfkeli» gibi temelsiz yargılara varmaktan kurtulur.
3. Eğer kendini yeni bir durumda bulursa -- örneğin, okul ya da ev değiştirirse, yeni bir işe girerse, evinde bir bebek doğarsa, yakınlarından biri ölürse, v.s. -- Tanrı'nın kendisinden uzak durduğunu hissedebilir. Birinci notta açıklandığı gibi yaşamını yokladıktan sonra, yaşamının yeni koşullarını gözden geçirmeye, onları Tanrı Sözü'nün öğrettiği ilkelere göre yorumlamaya zaman ayırmalıdır. Korktuğu konular var mı? (8:13'le ilgili notları inceleyin). Bu yeni durumun getirdiği baskıyı azaltmak için kendisinin yapabileceği girişimler var mı, varsa nelerdir? Durumunu ve çaresini daha açık anlamak için hangi olgun ve bilge Mesih inanlılarıyla

konuşabilir? Düşüncelerini yazarak, durumunu çok daha dengeli bir biçimde inceleyebilir. Dua ederken, aldığı notlarla ilgili olarak Tanrı'dan somut bir yardım isteyebilir. Yeni durumunun olumlu yönlerini de yazmayı unutmamalıdır. Her durumun olumlu yönleri vardır. Onlar için Tanrı'yı övmek yerindedir (Efesliler 5:20; 1. Selanikliler 5:18).

4. Bir Mesih inancısı Tanrı'nın kendinden yüz çevirdiğine inanıyorsa, bunun nedeni ruhsal bir uykuya dalması olabilir. Belki Tanrı açısından eskisi gibi çalışkan, dayanıklı değildir. Belki gevşek davranmaya başlamıştır. Kutsal Yazı'ya yalnızca bir göz atar, O'nu araştırmaz. İnanlı kardeşlerle sık sık bir araya gelmez. İsa Mesih için tanıklık etme olanakları aramaz. Günahı sevenlerle oturup kalkar, onu kolayca günaha düşürebilecek yerlere gider. İlk sevgisini bırakmıştır. İşte böylelerini Tanrı günahattan dönmeye çağırır: «Nereden düştüğünü anımsa, günahından dön ve başlangıçta yaptığın işleri yap. Yoksa, günahından dönmezsen, sana geleceğim ve şamdanını yerinden kaldıracam» (Vahiy 2:5).

Kısaca, eğer bir Mesih inancısı Tanrı'nın ondan uzak olduğunu düşünüyorsa, nedenini araştırmalıdır. Bir ara görünmese de, Tanrı lütfunun onu sürekli taşıdığını bilmelidir. Huzurunu duymasa da, Mesih'in vaadini yine de anmalıdır: «Bilesiniz ki, tüm günler boyunca, çağın sonuna dek sizlerle beraberim» (Matta 28:20).

8:18 İşte, ben ve Rabbin bana verdiği çocuklar ... Rabbin tarafından alametler ve harikaları: Yeşaya hangi açıdan bir belirti sayılırdı? Çocukları gibi adı aracılığıyla bir belirtiydi çünkü adı «Rabbin kurtuluşu» anlamına gelir. Simgesel eylemleriyle (20:2,3) ve yılmayan imanı ile bir belirtiydi (Yeşaya'nın çocuklarının belirti olmalarına ilişkin notlara bakın: 7:3; 8:3).

Tanrı tarafından, insanlara Tanrı'ya karşı görevlerini anımsatmak için seçilmek büyük bir ayrıcalıktır. Ama bu ayrıcalık, özellikle bildiriye işitenler duyuran kişiye düşman gözüyle bakarsa, kendine özgü bir acıyı da beraberinde getirir (Mezmun 71:7; Zekarya 3:8; 1. Petrus 4:4).

Tanrı'nın, Yeşaya ve çocukları yoluyla verdiği belirtiyle aydınlanan ve avunan her kişi yürekleniyordu. Burada Yusuf'un kemikleri akla gelir. Tanrı, İbrahim'in daha çocuğu yokken ona, soyunun 400 yıl Mısır'da ezileceğini, sonradan da Kenan ülkesine döneceğini bildirdi (Tekvin 15:13,16). Aradan yıllar geçti. En sonunda İbrahim'in oğlu İshak'tan doğan soy, Yusuf'un aracılığıyla Mısır'a geldi. Yusuf ölümü yaklaşınca Tanrı'nın, atası İbrahim'e verdiği vaadi düşünerek kemiklerinin gömülmemesini buyurdu. İsraililer'e, Mısır'dan ayrılırken kemiklerinin de beraberlerinde Kenan ülkesine götürüleceğine yemin ettirdi (Tekvin 50:25; Çıkış 12:40,41; 13:19). Burada Yusuf'un imanı, Tanrı'nın vaadine ne denli büyük değer verdiği görülmektedir. Ama yalnız bu değil! Dört yüz yıl boyunca İsraililer Mısır'dan kurtulacakları günü bekliyordu. Yusuf'un kemiklerini saklayan tabutun önünden geçtiklerinde «Herkes gömülür; atamız neden gömülmedi?» diyerek sormadılar mı? Yanıt olarak Tanrı'nın İbrahim'e verdiği avutucu vaadi duydular. Yeşaya'nın çocukları nasıl yaşayan bir peygamberlik olduysa, Yusuf'un ölü kemikleri de ümit oluşturan bir peygamberlikti. O günlerde yaşanan aşırı baskı sırasında, kim bilir nice İsraili tabuta bakarak avuntu bulmuştu!

Sion dağında oturan orduların Rabbi: Yeniden avuntu verildi. Tanrı İsrail'i bırakmış değildi. Tapınağın en kutsal yerinde Tanrı'nın yüceliği halen Antlaşma Sandığı üzerinde, kerubiler arasındaydı. Tanrı halen halkıyla birlikteydi -- İmmanuel!

8:19 Cincilere ve bakıcılara derlerse: Cincilere danışmaya kesinlikle izin verilmiyordu (Levililer 19:31; 20:27). Buna karşın bu iğrençlik İsrail'den kaldırılmadı. Örneğin, savaş sıkıntısı içindeyken Kral Saul, falcıyla görüştü (1. Samuel 28:7-19) ve hasta olduğu zaman Kral Ahazya, Ekron ilahına

danıştı (2. Krallar 1:2). Birçokları kendilerini, aşırı sorunları yüzünden Tanrı'nın bildirisine karşı gelmekte haklı görür. Büyük sıkıntı içindeyken bile kuraldışılık yanlıştır. Halk, cinci ve falcılara başvurmamaları için önceden açıkça uyarıldı.

fısıldıyan ve mırıldıyan: Halkın çare olarak gördüğü cinciler, hiçbir yardımda bulunamazdı. Tanrı Sözü'nü kesin bir biçimde bildiren peygamberler gibi belirgin konuşamazlardı. Tam tersine, fısıldar ve mırıldanırlardı. Cincilerin bildirisi belirgin değildi; bu yüzden de belirgin konuşamazlardı. Amaçları yararlı bilgiyi paylaşmak değil, saptırmak ve eğlendirmektir.

8:20 Şeriate ve şehadete: Kutsal Yazı'yı iyi bilen, onun yaşam ilkelerini anlamış ve benimsemiş bir kişi, sorunlarının çözümleri için başka bir yere başvurma gereksinimi duymaz.

eğer bu sözlere göre söylemezlerse, gerçek onlar için tan ışığı olmaz: Tanrı'nın bildirisine uygun konuşmayanlar için, «böbürleniyor; hiçbir şey anlamadığı yok!» denir (1. Timoteus 6:3-4a). Onlarda anlayış (ışık) yoktur. Olabilirdi, ama anlayışı Aydınlatan'la bağlarını kesmişlerdi. Karanlığı yeğlediler (Yuhanna 3:20). Gürleyen ırmağı üstün gördükleri için (8:6,7) Tanrı, sevdikleri suların lezzetini doyasıya tatmalarına izin verecekti: «Yüzlerini yukarıya kaldıracaklar ve yere bakacaklar, ve işte, sıkıntı ve karanlık, acı iç karartısı! Koyu karanlığa sürülecekler» (8:21-22). Mesih İsa'nın anlattığı gibi, «Bedenin ışığı gözdür. Bu nedenle, görüşün sağlamsa, tüm beden aydınlıktır.... Eğer sendeki ışık karanlık ise, ne denli korkunçtur o karanlık!» (Matta 6:22-23). Demek ki, Tanrı'nın gerçeklerini ve sunduğu kurtuluşu sürekli geri çevirmek, mantık, vicdan ya da vahiyden ışıldayan aydınlatıcı ışığın sönmesiyle sonuçlanır.

8:21 çok sıkıntıda ve aç olarak içinden geçecekler: Dik kafalılığın sonucudur bu. Ne yazık! İsraililer'in sonu bütünüyle başka olabilirdi (Süleyman'ın Meselleri 1:27).

Allahlarına lanet edecekler: «İnsanın aptallığı kendi yolunu sapıtır, ve yüreği Rabbe karşı gücendir» (Süleyman'ın Meselleri 19:3). İnsanlar, kendilerine yaşam yolunu Gösteren, yargıdan kurtuluşu Sunan, «Günahlarınızdan dönün ve yaşayın» Diyen'e sığınacakları yerde O'nu suçlarlar.

Sebzeleri bıçakla soyan bir ev hanımı parmağını yaralarsa, parmağını elinden ayırıncaya dek kessin mi? İnsan günahta yaşadıysa, günahında kalsın mı? Günahlarını bırakıp Tanrı'nın öğretilerine uygun bir düzende yaşamaya kararlıysa, Tanrı onu geri çevirmez (Yeremya 18:8). Ama günahından dönmeyenin ne ümidi kalır?

krallarına lanet edecekler: Tanrı'ya sığınmayanlar, kendileri dışında herkese sorumluluk yükler. Yok efendim, Tanrı'nın suçu, yok efendim, krallarının beceriksizliği gibi (1. Krallar 18:17).